

Scrisoare pastorală

*Foai periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți
Anul XIX(2019), nr. 403(1 –15 August)*

Dragii mei enoriași!

Marele Judecător. În fiecare zi suntem bombardați cu tot felul de știri care mai de care mai grozave, mai înspăimântătoare. În unele părți ale pământului se derulează războaie. Mor mii și mii de oameni de-o parte și de alta a frontului, fie că sunt soldați, fie civili; rămân mii de oameni schilodiți trupește și sufletește pentru tot restul vieții, sunt frânte destine și visuri înaripate ale tinereții. Câțiva oameni însetați de putere sau de avuție, care se află într-un anumit moment la butoanele de comandă ale unei țări sau ale lumii declanșează conflagrații locale sau mondiale și în urma lor rămân munți de cadavre. După război rareori sunt trași la răspundere cei vinovați. De cele mai multe ori învinșii sunt singuri vinovați, ei suportă toate ponoasele. Marii vinovați sunt declarați eroi, li se aduc osanale, sunt aclamați de „cooperativa alaiul”, li se construiesc statui, se scriu cărți despre ei. Sunt și cazuri când cei care sunt adevărații vinovați mor înainte de a răspunde pentru crimele lor, fie de moarte naturală, fie asasinați de proprii lor dușmani. Întrebarea firească pe care și-o pune orice om normal este aceasta: cine răspunde, oare, pentru toate crimele, pentru tot sângele vărsat, pentru toată durerea acestor oameni nevinovați? ***Nu se poate să rămână acestea nejudicate de un Judecător Suprem, Atotputernic și Atotștiutor!***

Auzim de atâtea acte teroriste, de atâtea crime, care se petrec în toate colțurile lumii. Zeci, sute, chiar mii de oameni nevinovați sunt sfârtecați într-o clipă de explozii provocate de bombe puse de oameni fanatici, care slujesc organizații criminale sau cauze aberante. Oamenii uciși nu aveau nici o legătură cu problemele pe care le aveau teroriștii, își aveau viața lor, problemele lor, necazurile sau bucuriile lor. Și, totuși, ei sunt uciși! De multe ori în atacul terorist cad victime și teroriștii, dar cui folosește? Cine mai redă viața celor masacrați? Cine mai poate să facă dreptate pe pământ? Nimeni. Rațiunea omului normal, sănătos, spune că nu se poate să rămână nejudicate și nepedepsite asemenea fapte. ***Trebuie să fie un Judecător Suprem, Atotputernic și Atotștiutor!***

Auzim de criminali de tot felul, care curmă vieți omenești nevinovate pentru câștig, pentru plăcere, pentru răzbunare, ori, pur și simplu, la comandă. Auzim de oameni sugrumați la colțul străzii, împușcați în diferite locuri, otrăviți, înecați, aruncați în prăpăstii etc. Auzim de criminali în serie, care sacrifică nenumărate vieți de tineri și de vârstnici, după ce-i violează, îi ciopârțesc, îi tranșează ca măcelarii porcul pe tejghea. Auzim de criminali, care-și topesc victimele în substanțe chimice, îi dau drept hrană la câini sau alte grozăvii. De multe ori asemenea criminali nu sunt descoperiți niciodată de autorități, ori sunt descoperiți când sunt prea bătrâni, bolnavi, când orice judecată omenească nu-și mai are rostul. Conștiința oricărui om normal strigă din străfundul ființei noastre, că nu poate să rămână nejudicate și nepedepsite asemenea fapte abominabile. ***Trebuie să fie un Judecător Suprem, Atotputernic și Atotștiutor!***

Auzim de copii și tineri răpiți și omorâți pentru a li se scoate anumite organe, precum inima, ficatul, plămânii, rinichii, ochii spre a fi transplantați la alții care plătesc bani grei. Mii de copii dispar anual în lume spre a fi folosiți în astfel de scopuri. Alții sunt abuzați sexual de oameni bolnavi psihic, fără scrupule, fără milă și fără frică de Dumnezeu sau de autorități. Auzim de oameni folosiți ca sclavi în vremea noastră, în veacul nostru. Niciodată nu se va mai reda viața unui copil ucis, iar cel rămas în viață după o asemenea experiență sinistă va rămâne marcat pentru tot restul vieții. Cine-i va face dreptate dintre oameni, cine-i va șterge lacrimile de pe obraji, cine va răspunde pentru durerea și zbuciumul părinților? Autoritățile? Rareori. Cele mai multe asemenea crime rămân nedescoperite. Chiar necunoscuți și nepedepsiți rămân făptașii? Nu se poate! ***Trebuie să fie un Judecător Suprem, Atotputernic și Atotștiutor!***

Auzim de tot felul de abuzuri și nedreptăți. Oameni cu putere răpesc proprietățile celor slabi și se fac stăpâni pe ele. Falsifică acte, mituiesc funcționari publici pentru a le măslui probe, păcălesc oameni bătrâni și mai puțin cunoscători într-ale justiției și-i lasă în stradă, fără munca de-o viață. Auzim de procese în care sunt folosiți martori mincinoși, acte false, sunt sustrate acte de la dosare, se fac intervenții și mituiri de judecători, procurori, organe de anchetă și dreptatea devine un fel de minge, care este aruncată încolo și încoace. Auzim de procese politice, în care sentințele sunt hotărâte cu mult înainte de proces, când cel

acuzat trebuie să moară, trebuie să fie condamnat la ani grei de temniță, indiferent de argumentele și probele pe care le aduce în apărarea sa, indiferent de adevărul probelor ce-l incriminează. Auzim de oameni care au stat o viață sau zeci de ani după gratii, fiind nevinovați. Când s-a descoperit adevărul, era deja prea târziu! Să rămână, oare, făptașii, batjocoritorii dreptății nejudecați și nepedepsiți? În lumea aceasta e posibil, dar conștiința noastră ne spune altceva. **Trebuie să fie un Judecător Suprem, Atotputernic și Atotștiutor!**

Chiar în familii există situații, când unul din soți îl terorizează pe celălalt, pe copii. Sunt femei cu viață de sfânt, care dorm în ierni grele prin clăi și prin cotloane, ascunse ca să nu fie ucise de proprii lor soți sau de copii. Sunt bătute aproape zilnic, umilite, torturate de un soț bolnav psihic sau beat. Auzim de copii abuzați sexual de proprii lor părinți sau rude apropiate. Sunt fapte care de cele mai multe ori nu sunt reclamate la autorități, se consumă în tăcere, sub perdeaua nopții, a fricii, a terorii. Să rămână, oare, nepedepsite pentru totdeauna? Conștiința ne spune categoric: Nu! **Trebuie să fie un Judecător Suprem, Atotputernic și Atotștiutor!**

Sunt oameni care fac bine semenilor lor și nu primesc drept mulțumire nici măcar un cuvânt de la ceilalți. Unii fac asemenea fapte pe ascuns, să nu fie știuți de oameni, alții nu sunt înțeleși, ba chiar rău înțeleși și huliți pentru faptele lor nobile. Sunt oameni care salvează de la moarte pe alții, punându-și viața lor în primejdie sau chiar murind ei înșiși; sunt oameni care hrănesc pe cei flămânzi, adapă pe cei însetați și îmbracă pe cei goi, care construiesc case celor fără adăpost, care adoptă copii ai nimănui, care înmormântează pe cei săraci și străini, care transformă lacrimile în zâmbet și durerea în fericire, care arată altora Calea spre Dumnezeu și-i ajută să pășească pe ea. Ei nu așteaptă nici o răsplată de la oameni. Fac totul cu bucurie, fiindcă așa cred ei că este bine, așa cred ei că-L slujesc pe Dumnezeu. Oare, vor rămâne aceste fapte nejudecate și nerăsplătite pentru totdeauna? Conștiința ne spune că nu. **Trebuie să fie un Judecător Suprem, Atotputernic și Atotștiutor!**

Creadă alții ce vor vrea. Noi, creștinii, credem și mărturisim, chiar cu prețul vieții dacă e nevoie, că există Dumnezeu, creatorul cerului și pământului, Judecător mare și puternic, Care știe toate și nu poate fi mituit sau păcălit de cineva, Care va judeca pe fiecare în parte și pe toți laolaltă la vremea potrivită, Care va ști și cele mai ascunse ale ființei noastre, Care va pedepsi pe fiecare pentru faptele rele după a Lui dreptate și va răsplăti fiecare faptă bună după a Lui milostivire. Ne îndreptățesc să credem aceasta Sfânta Scriptură, Sfinții Părinți, conștiința noastră morală, orice om sănătos și bine intenționat. Cu această convingere, greu nu mai este atât de greu, durerea nu mai este atât mare, iar viața e mai frumoasă, atât aici, cât și dincolo.

*

Sfaturi părintești. I. Vom reda mai jos câteva reflecții ale regretatului **Părinte Arhim. Iustin Pârvu** despre minciună.

„În vremea noastră cuvântul s-a degradat. Omul este măsura a ceea ce spune. Îmi amintesc legăturile acestea, realizate prin cuvânt, între oameni, erau totul în satele noastre, în așezările noastre din alte vremuri. Buna vecinătate era ca o fixare temeinică a omului pe pământ, între ceilalți oameni. Acum, la bloc, oamenii nu mai comunică, nu se cunosc între ei, necunoscându-se nu se mai iubesc și nu se mai prețuiesc unii pe alții. Lipsa de comunicare îi face nefericiți, nesociabili, nu se mai influențează unii pe alții în bine, să aibă unul rușine față de celălalt, să aibă respect tânărul față de bătrân. Minciuna a venit pe lume odată cu adevărul. Omul trebuie să treacă încercarea asta, să aleagă. Dacă alegi adevărul, alegi viața. Dacă alegi să trăiești în minciună, te supui diavolului. Cu fiecare minciună spusă, omul se îndepărtează de rai. Și Adam a încercat să-L mintă pe Dumnezeu când a fost prins păcătuiind.

Acum, industria minciunii a luat o dezvoltare foarte mare. Mincinosul minciuna vorbește. Ca și hoțul. Hoțul de hoț se teme. Omul cinstit este cel care știe rostul adevărat al societății. Dar vedeți? Oamenii s-au influențat unii pe alții, adică eu te șicanez pe tine ca să obțin ceva, ca să-mi plătești cinstea. La rândul tău tu vei șicana pe altul, pe care îl obligi să fie necinstit. Oamenii s-au obișnuit, în societatea noastră, că cinstea se cumpără, ca orice marfă, ca și adevărul. Societățile de acest tip, în care cinstea e disprețuită, sunt jalnice. Dar până și tânărul nostru, altădată cu frică de Dumnezeu și de lege, a devenit și el așa, duplicitar, mincinos și asta pentru că intelectualul l-a învățat. Vina grea și povara grea revine și în acest caz intelectualului.

Românul minte că nu l-a convins nimeni că minciuna e urâtă, că îl face pe om urât de toți cei din jur. Omul simplu minte și din cauză că politicienii din frunte mint la rândul lor. Se face așa, un circuit al

minciunii, nimeni nu mai crede pe nimeni. Minciuna este pedepsită aspru și de Dumnezeu; ar trebui pedepsită aspru și de lege. Dacă îi iei drogul minciunii, omul se simte dezorientat, suferă, se dă legat numai să-l minți mai departe. Ne dăm nemulțumiți de cum sunt copiii și tinerii din ziua de azi? Dar cine îi împinge la televizor, cine îi îndeamnă să stea toată ziua în mediul mincinos al calculatorului, al filmelor? Avem ceea ce creștem, avem roada a ceea ce am semănat.

Și-atuncea când mai spune adevărul? se întreabă tânărul nostru. Ce ne-a spus până acum, sau ce ne spune de aici încolo, că nu există Dumnezeu? Că astea sunt povești ale trecutului, că Dumnezeu a murit, că Dumnezeu este o înșelăciune a burgheziei și multe alte lucruri, încât omul, săracul, a fost complet dărâmat. Ca și un copil în casă, când tata îi spune una, mama îi spune alta, la frățiorul cel mare vede alta, copilul acesta nu știe ce să mai facă. Ei bine, de atunci merge poporul ăsta în minciună. Și crede minciuna, o caută, se lasă mințit. Omul nostru caută senzaționalul, dacă un lucru nu i se prezintă ca ieșit din comun, umflat, mincinos, nu-l ia în seamă. Aaaa! O să fie cutremur, fiți atenți, de 7 grade! O să fie cutremur, se dărâmă Thailanda! Oceanul Pacific a intrat în Africa, s-a dus în America, domnule! Sentâmplă lucruri extraordinare! O cometă, fiți atenți, mai are cinci metri până la planeta noastră! Și așa, bieții oameni, săracii, sunt înnebuniți, uită de toată mizeria și greutățile, umblă să-și conserve pielea. Da, minciuna! Mă-ntreabă oamenii: „- Părinte, oare, e adevărat că o să fie cutremur, că așa anunță la televizor tot felul de indivizi?” „- Măi băieți, vedeți-vă de liniște, stați în bloc, acolo, nu coborâți, nu dormiți pe străzi, că nu-i nimic!” „- Da, dar uite că ne spun de două săptămâni la radio și...” „- Măi, stați liniștiți că nu se-ntâmplă nimic. Profeți mincinoși, dar este o industrie foarte bogată și rentabilă!”

II. Părintele Cristian Deheleanu continuă să ne spună ce a mai învățat de la viață până la 50 de ani:

„Am învățat că cine vrea să trăiască cu evlavie va fi prigonit! Sfinții sunt miei trimiși în turma lupilor!
Am învățat că nu trebuie pus totul la inimă. Inima nu e magazie...
Am învățat că iluziile sunt gratis. Dar dezamăgirile le plătim cu un preț mult prea scump!
Am învățat că, deși ar putea să mă ferească, Dumnezeu îngăduie să fiu rănit. Am învățat că rănilor sunt găuri prin care intră lumina. Oamenii ciuruiți de Hristos sunt plini de Cer!
Am învățat că oricâtă durere aș simți, nu trebuie să devin o durere pentru ceilalți.
Am învățat că acolo unde sunt prăpăstii între oameni nu e eficient să ridici garduri. Ci să construiești poduri!
Am învățat că o lumânare poate aprinde mii de lumânări. Un singur om poate schimba o generație...
Mă strădui să împrăști lumina.
Am învățat că dacă lași toate căruțele să ți-o ia înaintea nu vei mai putea înaintea de praf...
Am învățat că orice vârf aș cuceri nu trebuie să mă opresc. Urmează altul și mai înalt.
Am învățat că aproape toți oamenii îl iubesc pe Dumnezeu. Dar numai puțini dintre ei se și tem de El!
Am învățat că Dumnezeu nu alege oamenii desăvârșiți. Ci îi desăvârșește pe cei care L-au ales.
Știu la ce distanță este Dumnezeu de noi. La o îndoire de genunchi!
Știu multe lucruri, multe locuri frumoase. Dar maximum de frumusețe este Hristos. Dincolo de El nu mai este nimic. Știu unde mă voi duce: ACASĂ!
Am învățat în 50 de ani că...mai am multe de învățat!”

*

File de jurnal – 13 iul. 1982(II). „Din discuții am aflat că Părintele Valeriu Anania, directorul Administrației Patriarhale, și-a depus dosarul de pensionare. Pentru mine aceasta este o grea lovitură, dânsul fiind omul care m-ar fi putut sprijini să-mi public cartea **Bibliografia Revistei „Biserica Ortodoxă Română”(1874-1984)**. Despre Părintele Pr. Prof. Dr. Petru Rezuș am aflat că a ajuns „o epavă” și în teologie și în literatură. Domnul Prof. Dr. Nicolae Buzescu a povestit că-ntr-o zi Părintele Rezuș a urcat în tramvai. Era îmbrăcat preot. Niște tineri au început să râdă și să spună că „aici putea a popă!” Părintele Rezuș, cu voce tare de s-a auzi în tot vagonul, a spus: „Nu, dom'le, aici putea a prost!” Ceilalți pasageri au luat imediat poziție față de tineri.

Inspectorul Hâncu a spus că la Părintele Protopop Pufan „vin multe găște să primească binecuvântare”. Mitropolitul a sesizat ironia domniei-sale și a spus că „Domnul Inspector cunoaște multă teologie, ar trebui să-și dea doctoratul!”

Victor Spinei de la Iași este consătean cu mitropolitul Nestor. Cartea sa, **Moldova în sec. XI-XIV** este o carte care „ridică probleme, dar nu le rezolvă”. Eu, care citisem această foarte valoroasă lucrare, am afirmat că „e o carte cum rar se întâlnește, prin ea lansându-se afirmații deosebit de curajoase!”

Cred că a mers totul bine.

Pentru mine, vizita Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nestor are câteva semnificații de mare importanță:

a) o reînviore a vieții religioase din parohie;

b) o revanșă față de cei de la mitropolie, care considerau că „tânjesc după cele pierdute”. Văzând că stau destul de bine la parohie și acasă, le va mai pieri din zâmbetul sfidător;

c) o reabilitare a mea în fața oamenilor. Unii ziceau că eu, în urma problemelor de familie din ultimii cinci ani, voi fi dat afară din preoție, ba chiar că deja îmi caut serviciu în altă parte. Însuși Părintele Gheorghe Sfetcu de la Malovăț se pronunțase că „ăsta nu stă în preoție, se face electrician!”;

d) o recompensă meritată părinților mei, care, pornind în viață de la zero, au realizat mult pentru posibilitățile lor. Iată că azi au avut oaspete în casa lor pe însuși mitropolitul Olteniei.

Duminică, 11 iulie, am făcut slujbă la Malovăț. Până la 9.30 nu am putut începe slujba, fiindcă a trebuit să dau explicații în legătură cu vizita din seara anterioară. Vizita a produs o impresie profundă în rândul oamenilor. Mulți mi-au urat(sau m-au blestemat!) „să nu mai mori, părinte, că ne-ai făcut să vedem ce n-am mai văzut!” Niciodată nu a mai fost un mitropolit în Malovăț sau în Bârda.

Am uitat să spun că sâmbătă seara au citit Psalmul 103 și cele două rugăciuni de la Vecernie o fată și doi copii din Severin, ceea ce a produs o deosebită impresie.

Părintele Ghiță Sfetcu mi-a adus vreo trei hârtii în care era apreciat de protopopul și autoritățile comunale din Dolj, unde fusese dislocat în anii '50.

După-amiază am fost la muncă voluntară la noua școală din Bârda. Au început să zidească etajul. De dimineață le împrumutasem schela metalică a bisericii de la Malovăț.

Prezența mea și a Părintelui Ionică Sfetcu la școală a făcut impresie deosebită, atât asupra organelor comunale, cât și asupra oamenilor. Perceptorul Pârvănescu Nicolae(Coliță), care lucra, ca din întâmplare, lângă mine, a încercat să mă „pipăie”, aruncându-mi „pastile” în legătură cu criza, cu industrializarea, cu urbanizarea și cu alte principii ale politicii interne ale partidului. Pe toate le pune pe muchie de cuțit, dându-le o interpretare negativă. Am păstrat distanța, dându-i răspunsuri „ca la ziar”.

*

Închisoare orientală. Eram elev la seminarul din Craiova. Când am plecat într-o vacanță, am apelat la mașini de ocazie, ca de obicei, fiindcă plăteam mai puțin decât la tren. M-a luat un domn foarte cumsecade. Ne-am dat în vorbă. Era petrolist, angajat la o firmă din Ploiești. Printre altele, mi-a spus că a lucrat mult în Orient, prin țări precum Afganistan, Siria, Irak, Iran, Kuweit și altele. Firma lui construia stații de extracții a petrolului cu echipamente fabricate în România. Românii erau foarte apreciați în zonă, fiind oameni pricepuți și harnici.

Șoferul mi-a descris cum arată și cum funcționează închisoarea în una din țările menționate. La marginea orașului era un teren îngrădit. Dimineața, la răsăritul soarelui, deținuții erau introduși în acel teren. Aveau de ispășit pedepse între una și optzeci de zile. Pedepsele de optzeci de zile se dădeau pentru crime, trădări etc. Când intrau pe teren erau goi pușcă. Împreună cu ei intrau cam tot atâția gardieni. Aceștia erau înarmați cu bice cu plumbi. După ce intrau toți, se închideau porțile și gardienii începeau să-i bată pe deținuți cu biciul. Dădeau la întâmplare, în cine se nimerea și unde se nimerea. Deținuții fugeau care-ncotro, gardienii după ei. Din oră în oră se schimbau gardienii. „Tratamentul” acesta se aplica deținuților până la asfințitul soarelui. Temperatura zilei ajungea la 40-50 grade. Nu aveau voie să mănânce, să bea apă sau să se odihnească. Abia după asfințitul soarelui erau scoși din țarc, li se dădea apă și mâncare și erau lăsați să se odihnească. Până la 7-8 zile rezistau, apoi începeau să cedeze. Mulți mureau. Oricum, asemenea închisori erau o adevărată teroare pentru localnici și nu numai pentru ei.

*

O, milostivă Maică! Redăm mai jos o excepțională priceasă cântată de **Doamna Răfila Barbos**, în care se vor regăsi mulți dintre cititorii noștri. Poate fi folosită și ca rugăciune. Iat-o:

*„O, milostivă Maică, a milei scump izvor,
Nădejdea mântuirii, scăparea tuturor,
La tine vin cu lacrimi, când sunt îndurerat,
La mila ta, Măicuță, cu grea durere scap!*

*Că cine plânge, oare, în jale și nevoi
Și suferă durere alătura de noi?
Doar inima de mamă cu cugetul curat
Pentru copii îndură durerea ne-ncetat!*

*Fecioara cea mai sfântă și Maica lui Iisus,
Măicuța tuturor, a noastră-n ceruri sus,
Tu suferi pentru lume, cu noi ești în nevoi,
Tu ești în suferințe, alături de noi.*

*Eu sunt lipsit de toate, de tot ce este sus,
Că numai rugăciune și lacrimi am avut!
Îndură-te de mine, te rog, Stăpâna mea,
Că numai rugăciunea ți-aduc în fața ta!*

*Copilul de durere, sărman și necăjit,
La inima de mamă se simte ocrotit,
Că mama e nădejdea, izvor de mângâieri
Și când îi spui durerea recapeți noi puteri.*

*Tu roagă-L pe Stăpânul, pe Bunul Fiul tău
Să scape de osândă sărman sufletul meu!
O, inimă de mamă, auzi durerea mea,
Eu sunt sărac și singur, te rog nu mă lăsa!”*

*

Ajutoare și donații. **Domnul Butoi Marius** din Italia, fiu al satului Bârda: **300 lei**; **Domnul Surugiu Viorel** din Italia, fiu al satului Malovăț: **230 lei**; **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG), **Doamna Crăciunescu Valeria** din Câmpulung – Moldovenesc(SV) și **Domnul Balaci Marian** din Izverna(MH): câte **200 lei**; **Domnișoara Bordeiașu Rodica-Ecaterina** din București: **150 lei**; **Domnul Boncioc Mircea** din Italia, fiu al satului Malovăț, **Doamna Arhire Evelina** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Domnul Bărbuceanu Dumitru** din Bobaița(MH), **Doamna Ionescu Floarea** din Câmpina(PH), **Domnul Bogdan Gheorghe** din Germania, fiu al satului Malovăț: câte **100 lei**; **Doamna Petruța Freund** din Germania: **72 lei**; **Domnul Ing. Spătariu Miron-Filip** din Reșița(CS): **60 lei**; **Doamna Roman Carmen** din Tr. Severin, **Domnul Mănescu Alexandru** din București, **Doamna Chircu Ramona** din Tr. Severin, fiică a satului Bârda, **Domnul Dincă Constantin** din Tr. Severin și **Doamna Cârligeanu Maria** din Răușeni(BT): câte **50 lei**;

Domnul Horodnic Tudor din Bârda a mai achitat **100 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **260 lei**; **Domnul Borugă Mihai** din Malovăț a mai adăugat **100 lei** la contribuția de cult, totalizând până acum **200 lei**. **Doamna Șonea Floarea** din Bârda a mai achitat **50 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **220 lei**; **Domnul Giura Dragoș** din Malovăț a achitat **50 lei** pentru contribuția de cult.

Domnul Mănescu Nicușor din Malovăț a achitat prima sa contribuție de cult: **200 lei**. **Domnul Popescu Nicușor-Claudiu** din Malovăț a achitat prima sa contribuție de cult: **50 lei**;

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

Urmare îndrumării date de **Prea Sfințitul Episcop Nicodim**, rugăm pe toți aceia care nu pot asigura cele necesare copiilor lor pentru începerea școlii(ghiozdan, rechizite, îmbrăcăminte, încălțăminte), să ia urgent legătura cu preotul pentru amănuntele necesare și vom rezolva problemele. Important este ca să nu abandoneze copiii școala.

*

Publicatii. În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Măria Ta, Țăran Român(I)**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7391(13-14 iul., p. 5; **Pelerinajele**, în „Națiunea”, București, 14 iul. 2019, ediție on-line (<http://www.ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate>); în „Omniscop”, Craiova, ediție on-line(<http://www.omniscop.ro>); „**Scrisoare pastorală**” – **402**, pe blogul Domnului Ben Todică, directorul secției de limba română a postului de radio din Sydney(Australia), 3 aug. 2019(<http://bentodica.blogspot.com>); în „Logos și Agape”, Timișoara, 4 aug. 2019, ediție on-line(<http://www.logossiagape.ro>); în „Armonii Culturale”, Adjud(VN), 4 aug. 2019, ediție on-line(<http://armoniiculturale.ro>); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 7 aug. 2019, ediție și on-line(<https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>); în „Observatorul”, Toronto(Canada), 7 aug. 2019, ediție și on-line(<http://www.observatorul.com>); **Sacru și profan**, în „Națiunea”, București, 8 aug. 2019, ediție on-line (<http://www.ziarulnatiunea.ro/category/religiespiritualitate>); **Măria Ta, Țăran Român(IV)**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7406(3-4 aug.), p. 3; în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXI (2019), nr. 990(8 aug.), p. 11; **Măria Ta, Țăran Român(V)**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7411(10-11 aug.), p. 3; **Măria Ta, Țăran Român(VI)**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7418(24-25 aug.), p. 3; în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXI(2019), nr. 992(28 aug.), p. 11.

Parohia noastră a publicat ediția a II-a a cărții Părintelui Simion Desobitu, **Omul – chipul lui Dumnezeu**(76 pag.). Autorul și-a cumpărat întreg tirajul.

*

Excursii – pelerinaj. ■ **Marti, 20 august**, vom efectua o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Bârda - Tg. Jiu - Rm. Vâlcea - Mănăstirea Cozia - Mănăstirea Turnu - Valea Oltului – Sibiu (orașul) – Rășinari - Mănăstirea Păltiniș - încă una sau două mănăstiri – Petroșani - Mănăstirea Lainici - Tg. Jiu - Tr. Severin.** Costul este de **60 lei/pers.** Avem 23 înscriși.

■ **În ziua de 29 August** organizăm o excursie – pelerinaj la Mănăstirea Schitul Topolnița, cu prilejul hramului. Vor sluji acolo mai mulți ierarhi. Parohia pune la dispoziție un autocar. Deci, **participarea este gratuită.** Am început înscrierile.

*

Spovediri. Împărtășiri. În zilele rânduite și nu numai am spovedit și am împărtășit: **3+27+45+33+1=109 enoriași.** Dintre aceștia, **34 au fost copii.** Din Bârda a fost **un copil!**

*

Vârsta lui „De ce?” „- Măi nepoțele! A fost odată un împărat mare, care a cucerit o bună parte din lume. Se numea Napoleon. El spunea că numai proștii, fricoșii, leneșii spun că nu pot!” „- Cum adică?” „- Păi, oamenii deștepți gândesc și caută soluții, până rezolvă problemele; oamenii viteji luptă până înving, iar oamenii harnici muncesc și depășesc piedicile ce li se ivesc în cale. Pentru aceștia nu există „nu pot”. „- Tataie, dar tu poți să iei un porc în casă și să-l culci cu tine în pat?” „...- Nu, nu pot!” „- Am înțeles!”

*

Zâmbete. ☺ La ora de religie, profesoara explică: „- Și, copii, amintiți-vă, că cei care vor învăța pentru note de 9 și 10 vor ajunge în rai, iar cei care vor învăța pentru 4 și 5 vor nimeri în iad!” Bulă: „- Doamna profesoară, să înțeleg că nimeni nu va termina școala viu?” ☺ Adam și Eva se plimbă prin rai. Eva: „- Adame, mă iubești tu pe mine?” Adam: „- Vezi tu vreo alternativă?” ☺ Femeile sunt niște ființe foarte hotărâte, care niciodată nu privesc înapoi. Nici măcar când parchează...!” ☺ „- Tu și soția ta aveți deseori păreri diferite?” „- Da, întotdeauna, dar ei nu i-am spus niciodată!” ☺ Ne-au cucerit romanii, Imperiul Roman s-a prăbușit. Ne-au învins turcii, Imperiul Otoman s-a făcut praf. Ne-au ocupat rușii, URSS s-a destrămat. UE ne-a integrat și e aproape de colaps. Aștia încă nu și-au dat seama cu cine se pun?! ☺ „- Doamnă, soțul dumneavoastră se zbate între viață și moarte!” „- Așa a fost el întotdeauna, tot nehotărât!”

*

Înmormântări. În ziua de 8 Aug. am oficiat slujba înmormântări pentru **Meilă Verona (85 ani)** din Malovăț. Dumnezeu s-o ierte!

*

Licitatii. Duminică, **15 Sept.**, în incinta bisericii de la Bârda, la **ora 12**, va avea loc licitația terenului bisericii din Govăra pentru anul 2020; Duminică, **22 Sept.**, în incinta bisericii din Malovăț, la ora 12, va avea loc licitația terenurilor bisericii din Ogașul Barbului, Țigăreni și Ogașanu pentru anul 2020.

*

Picătura de apă. Din cauza secetei prelungite, restricția de apă se prelungește pentru satele Bârda și Bobaița. Așadar, vom avea apă din două în două zile, între orele **10-16.**

*

Mulumiri. Mulțumim celor ce au curățit mormintele după erbicidare. Regret că mai sunt familii, care nu găsesc câteva minute să facă același lucru pentru cei dragi ai lor. Când vezi mormintele acoperite de bălării uscate, ai impresia că sunt mai morți cei vii decât cei morți!

*

Anunt. Începând cu **1 Septembrie**, slujbele din duminici și sărbători vor începe la **ora 9.**

*

Program. În cursul lunii septembrie avem următorul program de slujbe: **1 Sept.**(Bârda); **7 Sept.**(Malovăț-Bârda); **8 Sept.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **14 Sept.** (slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **15 Sept.**(Bârda); **21 Sept.**(Malovăț-Bârda); **22 Sept.** (Malovăț); **28 Sept.**(Malovăț-Bârda); **29 Sept.**(Bârda). +În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: **stanciulescubarda@gmail.com.**

Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dumneavoastră!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda